

MUDr. Pavel Jerie se dožívá 90 let

MUDr. Pavel Jerie se narodil 9. prosince 1927 v Praze. Lékařskou fakultu Univerzity Karlovy studoval v Praze, kde promoval 19. prosince 1951. Již během studií medicíny pracoval v letech 1947–1951 v Biologickém ústavu Univerzity Karlovy. Po promoci v letech 1952–1956 pracoval na interním oddělení nemocnice v Mostě; záhy se rozhodl věnovat kardiologii. V roce 1955 složil atestaci z vnitřního lékařství I. stupně. Od roku 1956 do roku 1969 pracoval na interním oddělení Krajské nemocnice v Ústí nad Labem. V Ústavu pro choroby oběhu krevního byl několikrát na stážích v letech 1957, 1961 a 1965.

V lednu 1958 úspěšně složil atestaci z kardiologie a cévních chorob u obávané trojice zkoušejících profesorů Klementa Webera, Jana Broda a Františka Herlese. Později, při vzpomínce na atestaci z kardiologie, řekl: „Bylo to horší nežli let stíhačkou, který jsem jednou absolvoval.“ Tehdy ve druhé polovině 50. a v 60. letech atestovali jen jeden až dva kardiologové ročně, v některém roce také žádný. Proč? Důvodem bylo, že neexistovala kardiologická funkční místa. Do roku 1974 existovalo jen osm míst – osm krajských kardiologů, samozřejmě kromě kardiologů pracujících na interních klinikách s kardiologickou orientací a kromě Ústavu pro choroby oběhu krevního.

Pavel Jerie se stal jedním z prvních krajských kardiologů, a to v Severočeském kraji, v Ústí nad Labem. V tomto městě by jistě dál působil, kdyby nedošlo k osudné okupaci Československa v srpnu 1968. Pavel Jerie se aktivně angažoval v pražském jaru a stal se členem předsednictva nové Lékařské společnosti založené v Brně v červnu 1968, kde byl členem také MUDr. F. Kriegel. Ze všech jeho prací té doby jmenujme především učebnici Kardiologie praktického lékaře, která se těšila velké oblibě nejen u praktických lékařů, ale sloužila též pro všechny lékaře, kteří se připravovali na atestaci z interního lékařství, a protože byla rychle rozebrána, dočkala se i druhého doplněného vydání. V letech 1962–1968 také přednášel kardiologii na pobočce Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví (IPVZ) (tehdy Ústav pro doškolení lékařů, ÚDL) v Krajské nemocnici v Ústí nad Labem.

Po srpnových událostech emigroval se svou rodinou do Švýcarska a po řadě obtíží zakotvil v Basileji, v klinickém výzkumném oddělení známé farmaceutické firmy Sandoz (nyní součást firmy Novartis). Pavel Jerie aktivně vedl v Basileji některé studie s novými antihypertenzivy, především s centrálně působícím antihypertenzivem guanfacinem, o němž přednášel například na 8. světovém kardiologickém kongrese v Tokiu. Klinické zkušenosti s guanfacinem pak uveřejnil v *British Journal of Clinical Pharmacology*. V roce 1989 mu bylo uděleno ocenění „Distinguished Leadership Award“ za zásluhy o vývoj léků proti hypertenzi.

Bylo zásluhou Pavla Jerieho, že do Československa „přihrál“ první prospektivní dvojité zaslepenou klinickou studii sponzorovanou firmou Sandoz o vlivu inhibitoru angiotensin konvertujícího enzymu (ACE) spiraprilu v léčbě chronického srdečního selhání. Studii CASSIS koordinoval s Pavlem prof. MUDr. Jiří Widimský, DrSc., a další přední českoslovenští kardiologové. Studie se pak zúčastnilo 17 fakultních pracovišť v České a Slovenské republice, od Plzně až po Košice. Rádi a jistě i ostatní účastníci studie, na níž se podílela všechna česká a slovenská kardiologicky orientovaná pracoviště, vzpomínáme na schůzky řešitelů studie, které se konaly v Praze a které jsme spolu s Pavlem vedli. Pavel Jerie tak stál u počátků léčby chronického srdečního selhání inhibitory ACE.

Pavel Jerie se po listopadu 1989 často objevoval na kongresech České kardiologické společnosti a také České společnosti pro hypertenzi. Rád diskutoval a jeho příspěvky znamenaly vždy obohacení diskuse.

Pavel Jerie byl také jmenován čestným členem České kardiologické společnosti a České společnosti pro hypertenzi. V posledních letech se stal také členem redakční rady *Časopisu lékařů českých*. Zůstal tak „jednou nohou“ u nás a jsme tomu rádi.

Pavel se dožívá v těchto dnech neuvěřitelných 90 let. Mnozí z nás jsou Pavlovi vděční za mnohé poučení nejen o kardiologii, výzkumu léků, ale hlavně za jeho přátelství.

Proto Ti, milý Pavle, za všechny kardiology od Ústí až po Brno, Prahu a další města nevyjímaje přejeme hlavně zdraví a ať Ti zůstává i nadále Tvůj osobitý humor!

Tvoji Jiří Vítovec a Michal Fejfuša

Vybrané publikace MUDr. Pavla Jerieho

- Pavel Jerie: Kardiologie praktického lékaře. SNZL, 1964 a 1968.
- Pavel Jerie: Pro koho je medicína? Světem za lepšími léky. Praha: Academia, 2009, edice Paměť, 444 stran.

Guanfacin

- P. Jerie, Clinical experience with guanfacine in long-term treatment of hypertension. Part I. Efficacy and dos-

age, British Journal of Clinical Pharmacology 10 (Suppl 1) (1980) 37S–47S.

■ P. Jerie, Clinical experience with guanfacine in long-term treatment of hypertension. Part II. Adverse reactions to guanfacine, British Journal of Clinical Pharmacology 10 (Suppl 1) (1980) 157S–164S.

■ P. Jerie, Long-term evaluation of therapeutic efficacy of guanfacine. American Journal of Cardiology 57 (1986) 55E–59E.

Spirapril

■ P. Jerie, H.K. Kremer, Renpress, Sandopril (Spirapril). Summary of chemical, pharmacological, and clinical properties, Cor et Vasa 34 (1992) 82–87.

■ J. Widimský, H.K. Kremer, P. Jerie, O. Uhlíř, Czech and Slovak Spirapril Intervention Study (CASSIS). A randomized, placebo, and active-controlled, double-blind multicentre trial in patients with congestive heart failure, European Journal of Clinical Pharmacology 49 (1995) 95–102.